

شب گریه های غربت مادر تمام شد
زینب به گریه گفت که دیگر تمام شد

امشب اذان گریه بگوید بگو، بلال
سلمان به آه گفت ابوذر تمام شد

طفلان تشنه هروله در اشک می کنند
ایام تشنه کامی مادر تمام شد

آن شب حسن شکست که آرام تر! حسین
چشم حسین گفت: برادر! تمام شد

تا صبح با تو استن حنانه ضجه زد
محراب خون گریست که منبر تمام شد

زاینده است چشمه ی زهرایی رسول
باور مکن که سوره ی کوثر تمام شد

باور مکن که فاطمه از دست رفته است
باور مکن حماسه ی حیدر تمام شد؟

زهرا اگر نبود حدیث کسا نبود

زینب نبود و واقعه ی کربلا نبود

چگونگی ورود حضرت زهرا (س) به محشر

حضرت فاطمه علیهاالسلام هر چند مقام برتری دارد، ولی او نیز همانند دیگران این مسیر را می‌پیماید و پس از عالم برزخ به محشر می‌آید و در پیشگاه خداوند، مقام او بر دیگران ثابت می‌شود.

حضرت علی علیه‌السلام می‌فرمایند: روزی پیامبر خدا صلی الله علیه و آله برای دیدار فاطمه علیهاالسلام به خانه ما آمد، ولی دخترش را بسیار محزون دید. از او پرسید چرا این گونه غمگینی؟ در جواب گفت: پدر جان! به یاد عالم محشر افتادم که مردم در آن حال عریان خواهند بود. (ذکرت المحشر و وقوف الناس عراه ...)

رسول گرامی فرمودند: نگران مباش، پس از آن که من، علی و ابراهیم خلیل علیه‌السلام سر از قبر برمی‌داریم آنگاه خداوند جبرئیل را با هفتاد هزار ملک به سراغ تو می‌فرستند، سپس اسرافیل در حالی که با سه پارچه زیبا از نور در اختیار دارد، کنار تو می‌آید و تو را از قبر بیرون می‌نماید، در حالی که بدنت پوشیده است ...

آنگاه با عزت و احترام بی‌نظیر هفتاد هزار فرشته تسبیح گویان تو را وارد محشر می‌کنند و به همین تعداد حوریان بهشتی به استقبال می‌آیند. در این هنگام مریم (دختر عمران)، خدیجه (دختر خویلد)، حوا (زن آدم) و آسیه (دختر مزاحم) هر کدام با صفوف ملائکه اطراف تو را می‌گیرند و تو را بر روی منبری از نور می‌نشانند. در این هنگام جبرئیل به حضور تو می‌رسد و می‌گوید: هر حاجتی داری بگو و تو می‌گویی: خدایا! حسن و حسینم را می‌خواهم.

در آن ساعت حسینت را می‌بینی که با بدن خون آلود به محشر می‌آید و از خدا می‌خواهد که قاتلان وی را به کیفر رساند، بلافاصله خداوند به خشم آمده و از خشم او ملائکه نیز به خشم

آیند و شعله‌های جهنم زبانه می‌کشند و قاتلان حسین و دشمنان او بر درون آتش افکنده می‌شوند.

مقام حضرت زهرا (س)

در تاریخ اسلام، زنان قدیسه و عالی قدر فراوانند. کمتر مردی است به پایه خدیجه برسد، و هیچ مردی جز پیغمبر و علی (ع) به پایه حضرت زهرا(س) نمی‌رسد. حضرت زهرا(س) بر فرزندان خود که امامند و بر پیغمبران غیر از خاتم الانبیاء برتری دارد. اسلام در سیر من الخلق الی الحق، یعنی در حرکت به سوی خدا هیچ تفاوتی میان زن و مرد قائل نیست. تفاوتی که اسلام قائل است در سیر من الحق الی الخلق است، در بازگشت از حق به سوی مردم و تحمل مسئولیت پیغمبری است که مرد را برای این کار مناسب تر دانسته است. (نظام حقوق زن در اسلام، ص ۱۱۹)

تکریم فاطمه(س) در قرآن

در سوره مبارکه دهر برای اهل بهشت و ابرار انواع نعمت ها غیر از نعمت حورالعین اسم برده شد. در این جا این سوال مطرح می‌شود که چرا در این سوره از حورالعین نامی نمی‌برد؟ این سوالی است که مفسران - حتی مفسران اهل تسنن - مطرح کرده اند.

در تفسیر المیزان نکته ای را از تفسیر ابوالسعود نقل می‌کند و معلوم نیست که او اولین بار این نکته را ذکر کرده است یا خیر؟ و نیز او متوجه شده که این نکته در روایات هم هست و در میان اهل سنت شاید اول کس او متوجه شد چرا در این آیات نامی از حورالعین برده نشده است؟ می‌گوید برای این که قبلا سخن ابرار بود و این آیه شان نزولش فاطمه و حسن و حسین(ع) است، چون در این جا نام فاطمه بوده است، خداوند اکراما لفاطمه، اسمی از حورالعین نبرده است. (شهید مطهری، آشنایی با قرآن، ج ۱۱، ص ۷۹، المیزان ج ۲۰، ص ۲۱۰)

نمایان شد ز خط آتش و دود / که جرم فاطمه حب علی بود
پس از زهرا علی بی همزبان شد / اسیر امتی نامهربان شد

آیا زهرا (س) کوثر است؟

آیا آن چشمه همان حوض کوثر است و حوض کوثر همان چشمه آب حیات است. آیا بین چشمه آب حیات و ذوالقرنین و حوض کوثر رابطه‌ای وجود دارد. پس از کشف ارتباط چشمه و حوض کوثر با یکدیگر ببینیم که حوض کوثر و چشمه آب حیات با سوره کوثر و وجود حضرت زهرا (س) چه ارتباطی دارد؟ آیا زهرا (س) کوثر است و همان حوض کوثر است و همان حوض کوثر چشمه آب حیات است که هرکس آن را بیابد و بیاشامد مرگ و مرض از او دور می شود یا نه. در این جا لازم است که در اطراف موجودیت علمی و ایمانی حضرت زهرا (س) از طریق سوره کوثر و حوض کوثر و ساقی حوض کوثر و چشمه آب حیات گفتگو کنیم تا در این بحث، موقعیت علمی و عرفانی حضرت زهرا (س) شناخته شود و دانسته شود که تا زمانی که بشریت خود را به حوض کوثر نرساند و چشمه آب حیات را پیدا نکند مرگ و مرض و بلا و مصیبت از او دور نمی شود. پس می‌گوییم حضرت زهرا (س) سوره کوثر است. زهرا (س) حوض کوثر است و همین زهرا (س) چشمه آب حیات است. روزی که سلطنت زهرا (س) و فرزندان زهرا (س) بوجود آید و سلطنت الهی در روی زمین ظاهر شود روزگاری است که مردم کنار حوض کوثر رسیده اند و چشمه آب حیات را پیدا کرده اند.

واجب است این حقیقت دانسته شود که چشمه آب حیات و حوض کوثر از نوع آب‌ها و چشمه‌های کره زمین نیست زیرا این آب‌ها و چشمه‌ها که در کوه‌ها و یا بیابان‌ها از زمین می‌جوشد و تشنگی را برطرف می‌کند یک چنان خاصیتی ندارد که مرگ و مرض را از جامعه انسانیت بردارد و موجبات حیات و آسایش ابدی برای آن‌ها فراهم سازد. یک چنین چشمه‌هایی آن قدر مهم نیست که در لسان قرآن و لسان پیغمبر (ص) از آن بحث شود و پیغمبر خود را صاحب آن چشمه و علی (ع) را ساقی آن چشمه معرفی کند. کسانی که در این حالات قرار گرفته‌اند و با خدای خود رابطه ایمانی و عقلی پیدا کرده‌اند آنها از این مسیر به سوی چشمه آب حیات می‌روند و همان‌ها کسانی هستند که شربتی از آب حوض کوثر چشیده‌اند. بنابراین تحقیقات، زهرا چشمه علم و حکمت است آب حیات است. انسانها از مسیر اخلاص و تقوی به این چشمه مربوط می‌شوند و در ولایت و حکومت او قرار می‌گیرند. در این صورت مرگ و مرض برطرف و زندگی بهشتی دایر می‌شود.

وجه تسمیه حضرت زهرا (س) به انسیه حوراء

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: خداوند نور حضرت فاطمه سلام‌الله‌علیها را پیش از آفرینش زمین و آسمان‌ها آفرید. عرض شد: یا رسول‌الله! مگر حضرت فاطمه علیها‌السلام از جنس آدمیان نیست؟ فرمود: او حور است در قالب آدمیان. خداوند نور وی را در صلب آدم به ودیعه گذاشت و از صلب من بیرون آورد، هر گاه شوق بهشت می‌کنم، فاطمه را می‌بوسم.

ابن عباس در خبر مفصلی از پیغمبر صلی الله علیه و آله نقل کرده که در ساقی عرش نوری دیدم که فروزنده بود مانند حوربان بهشتی. پرسیدم کیست؟ گفتند: این دختر، «انسیه حوراء» است و او از میوه‌های بهشتی تکون یافته است.

حوریه‌ای است به صورت انسیه و انسیه‌ای است به معنی حوریه و چون در بهشت را گشودند، بوی حضرت فاطمه علیها‌السلام را استشمام کردم.

مراد از حوریه این است که مانند انسان و انسیه، به کدورات عالم طبع، آلوده نشده و چون ملکه نوری است که به همه صور می‌توان متشکل گردد.

شق القمر

در زمانی که قریش از پیغمبر اسلام (ص) معجزه شق القمر را خواستار شدند و از او تقاضا کردند که برای اثبات نبوت خودش ماه را در آسمان بشکافد و پیغمبر (ص) به آنها قول داد که شب چهارده ماه چنین کاری را انجام دهد، خدیجه کبری (س) از شنیدن این خبر متوحش و مضطرب شد. در نگرانی شدید قرار گرفت، ترس و وحشت بر او غلبه کرد که مبادا این معجزه بدست پیغمبر واقع نشود و مایه فضاخت و رسوائی گردد. در این وحشت و اضطراب از رحم خود صدائی شنید که آن صدا او را ساکت و آرام کرد. در آن زمان که به وجود زهرا (س) حامله بود از رحم خود صدائی شنید که ای مادر وحشت و اضطراب نداشته باش که اگر پدرم از خدا بخواهد برای او زمین را به آسمان و آسمان را به زمین بیاورد دعایش مستجاب می‌شود. خدیجه کبری (س) از این صدا آرامش پیدا کرد و دانست که شوهر و دخترش از آیات بزرگ خدا هستند.

